

си и какъ да хвърли семето въ земята. Друго нѣщо би било, ако сичко въ свѣтътъ би вървѣло безъ промѣнение, но работата е тая, че на земята сичко са измѣнява: едно са измѣнява по-скоро, друго по-полека, а нищо не остава безъ измѣнение. Да земемъ за примѣръ такавъ единъ случай: привикналъ си ти на своето мѣсто да сѣнешъ по еди кое си време зимница, напр. по Никулдень, и привикналъ си да орешъ съ рало и да завличашъ съ дървенъ влакъ. Защо ти правишъ така, то и самъ не знаешъ, знаешъ само това, че тѣй е правилъ баща ти или дѣда ти. Но ако би изведнашъ да ти са случи, по нѣкакви си причини, да са преселишъ на друго вѣкое ново мѣсто, то ти, разбира са, и тамъ ще да начнешъ да сѣнешъ по Никулдень, да орешъ съ ралица и да вдѣчешъ съ дървенъ влакъ. Добро, ако новото мѣсто прилича на старото, т. е. ако продълтъта захваща въ едно време и земята е така сѣщо еднаква, а ако не, то ти,